

Маленька книга творчості

Автор	Видавець	Ліцензія	Видання	Автор обкладинки
Станіслав Гоферек	Бібліотека Гріні	CC-BY-NC-ND	Перше (2022)	Станіслав Гоферек

Історія

«Привіт» - сказав Лукаш

«Привіт» - відповіла йому Мартіна

Висновок

Середня освічена людина зараз шукає якість продовження, щоби пояснити роботу, яку робила до теперішнього часу. Розмова між двома людьми. Чому таке просте слово у прямій мові? Чому Лукаш? Чому Мартіна?

Книги часто пов'язані з уявою. Який він, Лукаш? Він молодий? Старий? Симпатичний силач чи несимпатичний слабак? Ви можете уявити його як найбільшого гангстера, який цього разу замість звичайних виразів використав слово "Привіт". Він може бути лінгвістом, музикантом, торговцем людськими органами чи останнім божевільником із якогось реалітішоу.

А Мартіна? Хто вона? Одне можливо сказати напевно, це та, хто показала в літературному творі. Вона вітається тією мовою, де це слово використовується, вона може сказати це з іспанським чи російським акцентом, або це може бути автоматично перекладено якимсь сучасним винаходом. Її вітання може бути вітанням, аббревіатурою чогось іншого. Чому так сказав Лукаш і чому Мартіна? Вона повторює його? Вона хоче відповідати йому?

Один персонаж вітається, інший теж. вони можуть сказати це один одному чи разом комусь, спільному сусідові, вчителю чи наркоторговцю. Може на привітанні все закінчується, а може язик проковтнув і спочатку хотів сказати більше. Якби Лукаш привітався з Мартіною, яким би це було вітання? Доброзичливим? Сімейним? чи повним ненависті, а вітання — це повна потреба та іншого виходу немає? Де це він сказав? І коли? У школі чи на вулиці? До весілля чи до спільної страти уколом чи кулею в голову? може автор чимось надихнувся, хотів вказати на проблему чи щось зробити з людською уявою. Де це відбувається? Що тут відбувається? Все починається чи закінчується? Лукаш привітався першим? Навіть це не зрозуміло. вони могли б обмінятися свідомістю за допомогою якогось науково-фантастичного винаходу, і Мартіна могла б першою сказати щось його ротом. Ми нічого не знаємо, ми маємо думати про це, і кожен інтерпретує все по-своєму. Наприклад, так:

Лукаш гуляє парком із собакою, насправді цуценям. симпатичний, доглянутий хлопець, що любить тварин. Раптом його собака на повідку починає тікати. красива брюнетка, трохи молодша за Лукаша, привернула його увагу. Вона була б красивіша без макіяжу, який їй зовсім не йде. Лукаш тягне собаку, а Мартіна, трохи налякана, візуально вимірює чоловіка і собаку. деь вона його вже бачила, та де? О, звичайно, в будинку друга, на цій неможливій вечірці. Він вітає її, вона вітає його, звичайне подвійне вітання. кожен іде своєю дорогою, але через якийсь час їхні погляди зустрічаються...

Як це насправді? Що таке реальність і чому двічі «Привіт»? Хто це все правильно уявить? І хто все це спотворюватиме? А хто визначає, що правильно, а що неправильно в уяві? Справжня уява може викликати в уяві те, чого більше немає ніде або є в дуже обмеженій кількості. Інший варіант міг бути, наприклад, такий:

Мартіна приміряла новий скафандр. Відкриття дивної планети, на якій мінімум кисню, але все ж таки багато видів тварин. Вона йшла повільно, роблячи перші кроки по землі, в яку вона упиралася своєю вагою. Вона раптово зіткнулася з ознаками людської діяльності. Декілька каменів, покладених один на одного. Могила для когось? Чи якийсь знак? Як тільки вона нахиляється, то помічає рух у кущах перед собою. Щось наближається. Вона встала і чекала. З'явився чоловік. Не такий, якого вона знала. він привітався з нею, що здивувало її. Манери та базові знання мови. його вітання звучало зовсім не так, як виходило у Мартіні. Вона простягла йому руку, і він прийняв її. Згодом обидва були з'їдені бродячим голодним рожевим динозавром.

Звичайно, є ще багато можливостей. але це, як і раніше, лише два символи і два слова. інша історія могла б виглядати, наприклад, так:

Мартіна – професійний програміст штучного інтелекту для роботизованого персоналу у лікарнях. Її нове творіння, робот на ім'я Лукаш, має нову версію штучного інтелекту. Мартіна сподівається, що не вийде так, як із роботом Марком. Він викинув бабусю з вікна і спробував розбити зуби в склянці, які він прийняв за бомбу. Базове спілкування, класичне привітання та привітання, не викликає проблем. проте все треба перевіряти, бо після інциденту з Марком ці роботи заборонені навіть у Ватикані.

Ще один варіант, звичайно ж, використати будь-яку відмінність від нинішнього реального світу. Будь-які істоти можуть зустрітися навіть ті, які зазвичай ніколи не зустрічаються. Проте іноді ненормальні обставини бажані та необхідні. Приклад:

У рибооленя Лукаша поганий день. Як впливає з назви, це суміш риби та оленя. це морська тварина, яка полює на дрібну рибу своїми рогами. після того, як тюлень-хом'як Мартіна виявила цю форму життя, вони заговорили. Зрозуміло, словацькою та з пивом. Однак пиво дуже рідке під поверхнею води, тож вони погодилися вийти на сушу. вони дерються до Ломницького Штіта, бо жоден з них не любить легкий зміг у Гонолулу. їхня ділова зустріч, на якій вони обговорюють, серед іншого, переробку свинцю та миш'яку, раптово переривається. DJ Chroma, вороні, потрібні всі рибоолені, щоб переробити Есмеральду. Так Лукаш та Мартіна вітаються востаннє, бо зі зйомок в урановій шахті часто не повертаються ні рибоолені, ні тюлені-хом'ячки.